

Ministerie van Financiën
Aan de heer W. Hoekstra
Minister van Financiën

Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
Aan de heer W. Koolmees
Minister van Sociale Zaken

Cc: Ministerie van VWS, BZK en J&V

Datum
23 maart 2020

Contactpersoon
Marijke Verbeek

Onderwerp
Eerlijke verdeling kosten corona/
voorkomen beroep noodfonds

Bijlage(n)
1

Doorkiesnummer
06-466 415 42

Ons kenmerk
240030/2020

Geachte heer Hoekstra en heer Koolmees,

Het coronavirus laat diepe sporen na in de samenleving en heeft een uitzonderlijk grote impact op de zorgverlening in alle zorgbranches. Niet alleen zorginhoudelijk maar ook financieel.

De ggz-instellingen zetten alles op alles om de patiënten en de collega's te beschermen en de zorgverlening zo goed als mogelijk door te laten gaan. Echter, het zal leiden tot forse vermindering van klinische capaciteit (vanwege het inrichten/vrijhouden van afdelingen voor besmette patiënten), vervallen van diensten zoals dagbesteding en minder te declareren contacten vanwege uitval personeel of patiënten. Per saldo verwachten we daarmee een forse daling van de te declareren omzet, terwijl de kosten volledig doorlopen en zelfs toenemen door de extra te maken kosten in het kader van corona. Daar waar mogelijk zullen wij besparingen doorvoeren, maar extra kosten zijn niet te voorkomen.

Om te voorkomen dat de sector een beroep moet doen op het noodfonds, met alle kosten voor de overheid en voor de sector van dien, doen wij in deze brief een pleidooi om zorginstellingen te beschouwen als **PUBLIEKE** instellingen.

Alle contracten van ggz-instellingen met zorgkantoren, zorgverzekeraars, gemeenten (jeugd, begeleiding, maatschappelijke ondersteuning en beschermd wonen) en het ministerie van Justitie & Veiligheid zijn gebaseerd op het productie-principe: geld wordt alleen verstrekt indien wordt voldaan aan de productieafspraken. We verwachten door alle terechte maatregelen die we moeten treffen van de rijksoverheid een verlies van 20 tot 30% aan te declarabele activiteiten. Omdat deze crisis lang bij ons zal blijven, zeker in de gezondheidszorg, hebben wij onze financiers gevraagd om ons voor 2020 en doorlopend naar 2021 te beschouwen als **PUBLIEKE** instellingen. En dat daarmee - via een omzetgarantie - de kosten van onze instellingen worden vergoed, zodat we ons kunnen inzetten om de zorgverlening aan de burgers van Nederland te continueren, vaak met grote risico's voor onze hulpverleners.

Onze financiers zijn welwillend, maar zien tegelijkertijd hobbels op de weg op het moment dat kosten worden vergoed waar geen (reguliere) productie tegenover staat.

Er zijn gemeenten - tegen de adviezen van VNG in - die instellingen wijzen op de mogelijkheid een beroep te doen op het noodfonds/werktijdverkorting. Normaliter zouden we meer tijd voor overleg kunnen hebben tussen deze instituten om tot afspraken te komen, maar die tijd is er gewoonweg niet.

De zorg en het personeel in de zorg is op dit moment de belangrijkste factor om deze coronacrisis het hoofd te bieden. En daarmee van het grootste publieke belang. Alle inspanningen van zorginstellingen moeten nu gericht kunnen zijn op continuïteit van noodzakelijke zorg en juiste inzet van ons personeel, dat betekent dat er rust moet worden gecreëerd op financieel vlak. Medewerkers van instellingen die gericht moeten zijn op het leveren van goede zorg aan burgers (verzekerden) zouden niet moet worden afgeleid door de vraag of hun baan nog wel is gegarandeerd.

De zorg moet dan ook als **PUBLIEKE** sector behandeld worden en betaling van kosten moet gegarandeerd worden. Net als dat de betaling van personeel van gemeenten, onderwijs en zorgverzekeraars uit publieke middelen (bij verzekeraars via de verzekeringspremies) doorloopt, ook als daar minder werktijd is.

Het is niet uit te leggen dat dan voor notabene zorgpersoneel - die gevaar lopen voor zichzelf en hun familie - een beroep op werktijdverkorting moet worden gedaan. Waarbij overigens 10% van de kosten bij de zorginstelling terecht komt, die dit over het algemeen niet kunnen dragen. Wij vragen uw steun naar onze financiers (verzekeraars, zorgkantoren, gemeenten, DJI) dat zij de garantie geven dat de kosten van ggz-instellingen worden betaald, ook als daar geen declarabele productie tegenover staat. Er is ook geen argument om dat niet te doen, omdat financiers dit ook in hun middelen/premies hebben ontvangen ten behoeve van de zorg.

In het schema in de bijlage ziet u dat zonder ingrijpen de kosten oneerlijk worden verdeeld, en grotendeels bij instellingen én rijk terechtkomen. We zouden ook in de vreemde situatie terecht kunnen komen dat, mochten de gemeenten en verzekeraars niet alle kosten vergoeden van deze instellingen, dat verzekeraars en gemeenten honderden miljoenen tot miljarden overhouden en dat het rijk vanuit het noodfonds (i.h.k.v. beroep op werktijdverkorting) dit zou moeten financieren. Dat is echt de omgekeerde weg in ons stelsel.

Wij vragen u hard te maken dat de kosten van ggz-instellingen worden betaald door onze financiers en daarmee de kosten eerlijk worden verdeeld conform het schema in de bijlage.

Tot dit geregeld is, komen instellingen snel in liquiditeitsproblemen en/of bij de vraag of ze een aanvraag moeten doen voor het noodfonds. De Minister van Financiën heeft al uitstel gegeven over de betalingen van loonbelasting. Datzelfde verzoeken wij hierbij aan de Minister van Sociale Zaken om voor 3-6 maanden uitstel te verlenen voor de afdracht van sociale lasten.

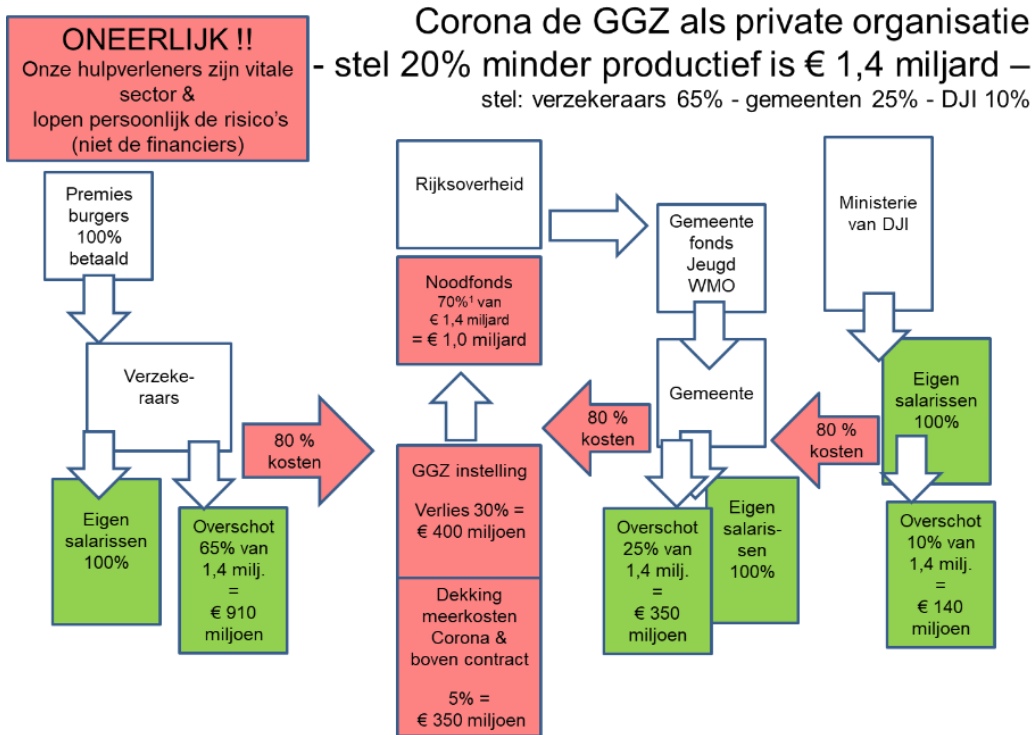
Graag verzoeken we u zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 1 week deze brief te beantwoorden.

Met vriendelijke groet,

mevrouw drs. V.J.W.C. Esman-Peeters
directeur

Bijlage: Schematische weergave

¹ Het noodfonds vergoedt 90% van de loonkosten, geen overige kosten

